

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VII. Qua ratione tentatio hæc titulo non solum pietatis, sed & obligationis velari solet & de remedio contra eandem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

dit: Sine ut mortui sepeliant mortuos vos. In
 quæ verba ait Theophylactus. Si autem il-
 li neg. patrem sepelire licuit; va his, qui mo-
 nasticam professi, ad mundana regrediuntur
 negocia.

Nec Christo Seruatori nostri satis fuit,
 nos verbis & exemplis alienis docuisse nisi
 & proprio exemplo nobis hanc parentum
 & cognatorum fugam demonstrasset. Vt
 in multis Euangelii locis videre est, quasi
 exteriori rigorem & austeritatem sanctil-
 simæ suæ Matri exhibuerit dum triduo a-
 missus in templo inuentus est, ait: *Quid
 est, quod me quærebatis? Nesciebatis, quia in
 his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Et in
 nuptiis deficiente vino: *Quid mihi & tibi
 est, mulier? ut nos doceret* (ait S. Bernardus)
 modum cum parentibus agendi, vt dum
 nos à professionis nostræ sine & propo-
 sito adducere nituntur, vt eis resistamus, &
 dicamus: *In his, quæ Patris mei oportet me
 esse: Fas est, Dei & salutis nostræ negocium
 nos promouere.* Et alii, qui illi dicebat:
 Magister dic fratri meo, vt mecum hære-
 ditatem diuidat; respondit austere: *Homo,
 quis me constituit iudicem aut diuisorem su-
 per vos? non missus sum vt has inter vos li-
 tes componam.* Vt docent, fugienda no-
 bis huiusmodi esse negocia, non enim
 professioni nostræ congruunt.

CAPVT VII.

*Quaratione tentatio hæc titulo non
 solum pietatis, sed & obligationis
 velari solet, & de remedio
 contra eandem.*

QUANDOQVIDEM tentatio hæc non
 solum colore & titulo pietatis, sed &
 obligationis se munire & promouere so-
 let, id quod tentationes periculosas ma-
 xime reddere solet; B. P. Noster, vt damno
 huic occurreret, & idem præueniret quod
 inde in Societatem irrepere posset; iubet
 in Constitutionibus, vt omnes, qui illam
 ingrediuntur, interrogentur, dum de eo
 dubitatur, non teneantur & obligati sint
 parentibus vel cognatis succurrere, & nõ

se regi patientur eo modo quo Societas
 vel Superior ordinabitur; non permittentes
 se proprio iudicio regi. Nam in cognato-
 rum negotio, vt & in proprio affectus
 excæcat, & erroris causa esse solet, ideoq;
 ipsi iusti iudices in hac causa esse non pos-
 sunt. Vt ergo omnes quiescerent, & nul-
 lum scrupulum haberent, hoc remedium
 B. P. N. inuenit. Idcirco quilibet eo sibi sa-
 tisfactum esse crederet, quod Societas hoc
 in negotio statuerit, quandoquidem tan-
 tam in illa doctrinam & Dei timorem in-
 uenire licet, vt negocium iuxta scientiã &
 conscientiam exacte perpedit. Et magnæ
 Deo sunt agenda gratiæ, quo hac in parte
 posset esse securus, & tanto feruentius suo
 profectui & perfectioni studere.

Eandem ob causam iubet idem B. P. N.
 vt dum bonorū distributio in cognatos
 facienda est, quod pauperes sint; id duorū
 vel trium doctorum & priorū iudicio per-
 mittatur, quod quisque elegerit Superio-
 ris consensu, quibus incumbet iudicare,
 nõ vere pauperes sint, & si vere indigeat,
 ne caro & sanguis illos in errorē inducat;
 Sic, vt hac opera nõ sit opus dū quis bona
 sua alienis pauperib. dat. dū vero pauperi-
 bus cognatis, id requiritur, ob periculū, qd
 ex amore & affectu carnis incidere posset.
 Idque notat S. Gregorius in illo exemplo
 in quo Christus iuueni prohibebat, ne se-
 peliret patrem. Aduerte, quod non prohi-
 buisset alienum sepelire, sed potius sua-
 sisset, & opus misericordiæ fuisset, sed pa-
 trem prohibet sepelire, vt sciamus, quod
 cum alienis licet, sæpe non expedire co-
 gnatis fieri, ob periculum, cum proprium
 tu ob scandalum eorum, qui vident reli-
 giosum implicitum & inuolutum carnis
 & sanguinis negociis. Certum est alio
 modo aliorum, alio consanguineorum
 rebus occupari: Ille enim non turbat nec
 inquietum reddunt religiosum, sed in his
 experitur se turbari, & animi pacem sub-
 trahi, & magno sibi impedimēto in exer-
 citiis spiritualib. esse. Idcirco dū aliquā-
 do necessitas exigat, vt quis cognatis ad-
 sit, expedierit aliū Patrib. onº in se recipere;
 estque in Societate statutum, vt sic fiat,

*In bonorum
 distributio
 facienda co-
 gnatis pau-
 peribus, sit
 duorum vel
 trium iudi-
 cio.*

*Greg. 17.
 mor. c. 14.
 Luc. 9. 60.*

*Basili. in qua.
fusius disput.
32.*

*Interdum
Deum vult
cognatos esse
pauperes.*

conuenitque cum S. Basili doctrina Pre-
terea dū quis per se humilibus se negociis
miscet, signū est, illi aliquid affectus mū-
dani & carnis remanuisse, velle cognatos
pauperes non esse, nec inedia pati, &
Deus forsitan vult illos pauperes esse & cū
paupertate conflictari, quod hoc illis ma-
gis ad salutem animæ & illi ad humiliati-
onem conducat. Solet & alia hic aliquan-
do miscere vanitas & stultitia, quod ali-
qui Religiosi volunt & moliantur, vt eorū
parentes & cognati pluris sint & amplius
habeant, quam fuissent vel habuissent, si
ipsi religiosi non essent. Quo clare demō-
strant, se vere huiusmodi nō esse, sed cor-
pore solum. cum enim humiliores esse de-
berent, maiorem præsumptionem & va-
nitatem assumunt.

Deniq; si quis eum finem, ob quem ad
religionem venit assequi desiderat; neces-
se, vt cognatorū negocia deponat, & illis
se non inuoluat: *Qui dixerit patri suo &
matri sue nescio vos, & fratribus suis ignoro
vos, & nescierit filios suos, hi custodierunt e-
loquentium tuum, & pactum tuum seruauerūt.*

Deut. 33. 9.

Bernard.

Heb. 7. 3.

*Religiosus in-
star Melchi-
sedecū esse
portet.*

Dicit S. Bernardus, & est communis San-
ctorum opinio, Religiosum vt alterū Mel-
chisedech esse debere, de quo ait S. Apo-
stolus Paulus illi nec patrem, nec matrem
fuisse nec cognationē non quod hæc non
habuerit cū enim verus homo fuerit, hæc
illi deesse non poterant. sed dicitur hæc il-
li non fuisse, quod sacra Scriptura de illo
vt Sacerdote loquens horum mentionem
non facit, nec principii, nec finis dierum
eius. Vt indicet Sacerdotes, maxime vero
religiosos perinde ab his seiunctos esse de-
bere, ac si hæc non haberent & rebus spi-
ritualibus & diuinis tam addictos, quasi
ex coelo descendissent. Sicut in anima sint
alteri Melchisedeches, nec quidquam in
mundo habeant, quod his connexum sit,
quodq; illos impediatur & retardet ad Deū
cum festinatione adcurrere. Cōcludamus
ergo his verbis S. Bernardi: *Sede itaq; soli-
tarius sicut turtur: nihil tibi & turbis, nihil
cum multitudine caterorum, etiamq; ipsum
obliscere populum tuum, & domum patris*

*Eern. ser. 40.
in Cantica.
Psal. 44. 11.*

*tui, & concupiscet Rex decorem tuum. Et S.
Hieronymus in hac Propheta verba di-
cit: Grande premium est parentis obliuisci,
quia concupiscet Rex decorem tuum.*

In Fratrum Minorum chronicis, legitur
quidam à matre eleemosynis & summa
cum paupertate sustentatus & nutritus,
donec magister in Theologia creatus in
eum ordinem coopretetur. Audiens mater
filium monachum factum, ad monasteri-
um venit, & multis cum lachrymis & im-
portunitate filium repetebat, vbeta ostē-
dendo, & quanto labore illum aluerat de-
monstrando, eique paupertatem & extre-
mam inopiam, quam patiebatur, ob oc-
ulos ponendo. Hic lachrymis Magister ille
motus à proposito desistere statuit & le-
quenti die monasterium exire. Dumque
super hac re magnum in animo certamen
aduerteret, orationis se dedit. vt consu-
uerat & ante Crucifixi imaginem prostra-
tus, anxio corde dicebat: Domine non te
volo relinquere, & quæso, ne tale quid
permittas, solum matri, quæ in magnis est
angustiis, succurrere solum volo. Cumq;
hæc diceret, & oculos ad imaginem re-
teret; videbat ex Domini latere verū ma-
nare sanguinem, & statim vocem sibi di-
centem audit: Pluris mihi constitisti, quā
matri, quādoquidem te creauit, & hoc lan-
guine redemi nec me matris amore dese-
rere debebas. Quo monito Magister ob-
stupefactus, & naturalem matris amorem
Christi amori postponens, qui maternus
amor suadebat eius necessitati adesse &
Christum deserere, isq; in ordine perseue-
rauit, ibidem ad mortem vsque summa
cum laude vixit.

Quamuis hoc in tractatu solum Reli-
giosis videamur locuti esse; ramen & se-
culares non exiguum hinc fructum colli-
gerent; si inde discerent, vt desideramus,
Religiosis non molesti esse, nec suis ne-
gociis implicare, nec se religionis regimi-
ni immiscerent, petentes vt cognatus vel
amicus huc vel illuc, vel alium
quemuis in locum mit-
tatur.

TRACTA.